Р Е Ш Е Н И Е
№ 44583

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 40 състав,** в публично заседание на 22.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **6688** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл.30а, ал.3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия /ЗООРПСМ/.

Образувано е по жалба на С. И. Л., подадена чрез адв.Р. К., срещу Заповед № 26-VI-11-0011/25.04.2026г. на заместник-началника на 01 РУ на СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл.30, ал.1, т.1 ЗООРПСМ - забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му, с искане за нейната отмяна. Мотивира, че принудителните административни мерки имат за цел да предотвратят и преустановят административни нарушения, както и техните вредни последици. Според константната съдебна практика прилагането на ПАМ спрямо конкретно лице е оправдано, когато съществува реален и индивидуално преценен риск от извършване на ново нарушение. В случая жалбоподателят бил едва на 19 години, неосъждан, несанкциониран по административен ред и без каквито и да било документирани прояви на проблемно поведение по време на спортни мероприятия. Също така не бил задържан от органите на МВР досега, а процесното деяние било изолиран случай. Отделно от това изделията били доброволно предадени, без съпротива и без опит за укриване. При тези обстоятелства липсвало основание за прилагане на процесната ПАМ. Същата нарушавала и принципа за съразмерност, разписан в чл.6 АПК, тъй като засягала права и законни интереси в степен по-голяма от необходимото за постигане на целта. Твърди се също липса на мотиви в

оспорения акт. По отношение приложението на материалния закон се аргументира липса на субективния елемент, тъй като носенето на пиротехнически изделия предполага съзнавано поведение, а в случая изделията се намирали в чантата на жалбоподателя случайно, оставени там при предходен случай и забравени. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.
Ответникът по оспорването чрез юрк.Г. в съдебно заседание, моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна като подробни съображения излага в писмените бележки, които представя. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и приложените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Жалбата е допустима – насочена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК, чиято обжалваемост е изрично предвидена с разпоредбата на чл.30а, ал.3 ЗООРПСМ, подадена е от лице, което е адресат на акта и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 3-дневен срок за оспорване, с оглед това, че заповедта е връчена на 25.04.2026г., а жалбата срещу нея е подадена на 27.04.2026г. /товарителница на л.9 по делото/.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:
Съгласно разпоредбата на чл.21, т.9 ЗООРПСМ, противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в носенето на оръжие и предмети, които могат да се използват като оръжие; боеприпаси; спрейове със защитен газ, с разяждащи или с оцветяващи вещества; сигнални ракети, взривни устройства, пиротехнически изделия и други общоопасни средства, отделни техни съставки; наркотични и други упойващи вещества, както и други вещества и предмети, които могат да бъдат опасни за живота и здравето на околните.
Съгласно чл.26, ал.1 с.з., за извършени противообществени прояви по този закон органите на МВР с полицейски правомощия съставят акт за установяване на нарушението в съответствие с изискванията на Закона за административните нарушения и наказания, а според чл.30, ал.1, т.1 ЗООРПСМ, в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл.26, ал.1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл.21, т.1 – 10.
В случая заповедта е издадена от заместник-началника на 01 РУ на СДВР, комуто правомощията по чл.30, ал.1, т.1 ЗООРПСМ са делегирани със Заповед № 225з-455/16.04.2026г. на ВПД началника на 01 РУ на СДВР, приета като доказателство по делото. С оглед това съдът приема, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен административен орган, в пределите на предоставената му власт.
Спазено е изискването за форма на административния акт като той съдържа задължителните реквизити, регламентирани в чл.59, ал.2 АПК, в т.ч. са посочени фактическите основания, въз основа на които административният орган е упражнил делегираните му правомощия да налага ПАМ при установени нарушения по чл.21 от закона, което е предпоставка за упражняване на

контрол за материална законосъобразност на акта от съда.
От фактическа страна прилагането на процесната ПАМ е основано на това, че на 25.04.2026г., около 14,40 часа, по време на провеждане на футболна среща между отборите на ПФК „Л.“ и ПФК „ЦСКА“ с начален час 16,00 часа на Национален стадион „В. Л.“, находящ се в [населено място], [улица], на [улица], в района на КПП на Сектор 5, вход № 10 жалбоподателят е извършил противообществена проява /спортно хулиганство/ по см. на ЗООРПСМ, която не съставлява престъпление по см. на НК и е извършена преди приключване на спортното мероприятие, изразяваща се в носенето на оръжие и предмети, които могат да се използват като оръжие, а именно пиротехнически изделия тип „пиратки“, с което виновно е нарушил чл.21, т.9 ЗООРПСМ.
Видно от доказателствата по делото, за извършената проверка на жалбоподателя, при която са открити процесните пиротехнически изделия, е съставена докладна записка от 25.04.2026г. /л.14/. Видно от нея, изготвилият я полицай, назначен за охрана на футболната среща, е изпълнявал служебните си задължения на КПП на Сектор 5, вход № 10 като обходна двойка в района на Сектор Б. Около 14,40 часа проверил лице от мъжки пол на видима възраст от около 22 години, облечен със сива блуза с отличителни знаци на ПФК „Л.“. При извършената проверка на лицето били намерени пиротехнически изделия – пиратки. Лицето било установено като С. И. Л., задържано и отведено в помещението за обработване на задържани лица. Спрямо жалбоподателя е издадена и заповед за задържане от същата дата.
Полицейският служител, извършил задържането, е дал и писмено показание пред служител на 01 РУ на СДВР, в което допълва, че процесните пиротехнически изделия жалбоподателят е укривал в джоб. Същите – 11 броя, са предадени доброволно от него и запечатани в плик за ВД № А0600053, за което е съставен протокол за доброволно предаване от 25.04.2026г. Обяснението, което е дал оспорващият е, че стигнал до КПП-то и предал лично пиратките на служителя на МВР, доброволно. Пиратките посочил, че били за лично ползване за рожден ден на негов приятел след мача и бил забравил, че са у него. Нямал желание и намерение да ги използва на футболния мач.
За горното срещу жалбоподателя е съставен Акт за установяване на административно нарушение № VI-11/25.04.2026г. и въз основа на него е издадено Наказателно постановление № VI-11/25.04.2026г., с което на основание чл.53, ал.1 ЗАНН и чл.25, ал.1 вр. чл.30, ал.1, т.1 ЗООРПСМ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 евро.
На основание съставения АУАН и издаденото НП, ответникът е издал оспорената в настоящото производство заповед за прилагане на ПАМ по чл.22 ЗАНН.
Въз основа на така установеното съдът намира, че при издаването ѝ не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяна на акта само на това основание. Както се посочи, съгласно чл.30, ал.1, т.1 ЗООРПСМ в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл.26, ал.1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на ПАМ забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл.21, т.1 – 10. В случая, срещу жалбоподателя е съставен АУАН от 25.04.2026г. Към акта са приложени документите по чл.27, т.1 и т.2 ЗООРПСМ - писмени сведения, взети от нарушителя при извършване на нарушението и неговите обяснения след връчване на АУАН и писмени показания на актосъставителя като свидетел на противообществената проява. Оспорената заповед е издадена в срока по чл.30, ал.1, т.1 ЗООРПСМ.
Както се посочи, чл.21, т.9 ЗООРПСМ определя като противообществена проява (спортно

хулиганство) по смисъла на този закон носенето на оръжие и предмети, които могат да се използват като оръжие; боеприпаси; спрейове със защитен газ, с разяждащи или с оцветяващи вещества; сигнални ракети, взривни устройства, пиротехнически изделия и други общо опасни средства, отделни техни съставки; наркотични и други упойващи вещества, както и други вещества и предмети, които могат да бъдат опасни за живота и здравето на околните.
Жалбоподателят не оспорва, че у него са открити 11 броя пиротехнически изделия тип „пиратка“ при извършената му проверка от служител на МВР на КПП, осигуряващ пропускателния режим за спортното мероприятие. Твърденията му за причините, поради които тези изделия са били у него, не са подкрепени със съответните доказателства и следва да бъдат третирани като обслужващи защитната теза за отсъствие на умисъл. Разпоредбата на чл.21 ЗООРПСМ обаче, не разграничава деянията според това дали са извършени умишлено или по непредпазливост като съгласно съдържанието ѝ и в частност т.9, за да се приеме, че е налице противообществена проява (спортно хулиганство) по см. на този закон е достатъчно носенето на оръжие и предмети, които могат да се използват като оръжие; боеприпаси; спрейове със защитен газ, с разяждащи или с оцветяващи вещества; сигнални ракети, взривни устройства, пиротехнически изделия и други общоопасни средства, отделни техни съставки; наркотични и други упойващи вещества, както и други вещества и предмети, които могат да бъдат опасни за живота и здравето на околните в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие. Следва да се уточни и че пиротехническите изделия са открити не в чантата на жалбоподателя, както се твърди в жалбата, а в джоба му, което пък /с оглед броя на пиратките/ според настоящия състав изключва възможността те да са забравени там.
От събраните по делото писмени доказателства следва да се направи извод, че е безспорно установена извършената от жалбоподателя противообществена проява, изразяваща се в носене на пиротехническо изделие, а именно 11 бр. пиратки, поради което правилно спрямо него е приложена процесната ПАМ, което сочи на правилно приложение на материалния закон.
Оспорената по делото ПАМ е наложена за минимално предвидения от закона срок по чл.25, ал.1 ЗООРПСМ, поради което не е допуснато нарушение на чл.6, ал. 2 - 4 АПК. Съдът намира, че ответникът е съобразил приложената мярка и с целта на закона - да се осигури безопасността при провеждане на спортни мероприятия и да се преустановят или предотвратят административните нарушения, извършвани от посетители на такива мероприятия.
По изложените съображения съдът намери оспорената заповед за законосъобразна, а жалбата срещу нея за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.
С оглед изхода на спора претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение е основателна като то следва да бъде определено в минимален размер от 102,26 евро, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.
Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. Л., подадена чрез адв.Р. К., срещу Заповед № 26-VI-11-0011/25.04.2026г. на заместник-началника на 01 РУ на СДВР.
ОСЪЖДА С. И. Л., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест евроцента/, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.
Решението да се съобщи на страните по реда на чл.137 АПК.

Съдия: